

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1373

av **Carina Herrstedt (SD)**

Koordinator för föräldrar som har barn med funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att påskynda beslutsprocessen angående möjligheten till en koordinator för föräldrar som har barn med funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I en undersökning från Riksförbundet för rörelsehindrade barn och ungdomar framkommer det att familjer som har barn med funktionsnedsättning i genomsnitt har kontakt med 17 olika handläggare eller kontaktpersoner och 10 olika stödformer och institutioner.

I vanliga familjer kan det också förekomma många kontakter med förskola, skola eventuellt idrottsförening m.m. Det kan röra sig om fem–sex kontakter. Men för en familj med ett barn med funktionsnedsättning får man inte sällan ta siffran gånger tio.

Vid sidan om det som alla barn gör så måste ett barn med funktionsnedsättning ofta också ha kontakt med ett antal olika personer, allt från handläggare på kommunen och Försäkringskassan, Hjälpmedelscentralsläkare, habiliteringen, dietist, specialister, för att nämna några.

Alla dessa kontakter är tidskrävande och känslomässigt påfrestande. Det är som en oändlig uppgift som aldrig tar slut och stjäl tid från barnet som behöver särskild omsorg på grund av funktionsnedsättningen.

Bördan kan bli helt orimlig och det är inte alls ovanligt att föräldrar till barn med funktionsnedsättning måste gå ner i arbetstid för att hinna administrera barnets alla kontakter.

Att ständigt, om och om igen, vara tvungen att redovisa sitt barns situation för nya människor är ansträngande av flera anledningar: dels river det upp svåra och jobbiga känslor och minnen, dels upplevs det som ett intrång i både barnets och familjens

integritet eftersom handläggare och myndighetspersoner in i minsta detalj behöver veta allt om både föräldrar och barn för att kunna göra sin bedömning.

Många föräldrar går redan på knä och mår så dåligt av sin situation och den maktlöshet de känner inför all byråkrati de skall hantera, att de endast står ut på grund av ovissheten om vad som skall hända deras funktionsnedsatta barn om de inte längre finns till hands.

Det behövs en person som kan fungera som spindeln i nätet och hjälpa föräldrarna med information och samordning av övriga kontakter. En koordinator skulle öka tryggheten och befria föräldrarna från en del av den omfattande administration av olika insatser som finns kring ett barn med funktionsnedsättning.

Jag menar att beslut angående koordinator är en process som måste påskyndas.

Det finns goda exempel på arvsfondsprojekt med koordinatörer som fallit bra ut och som bevisar att det finns ett tydligt behov av detta.

Carina Herrstedt (SD)